

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Vug, o Vove

Citation: Drachmann, Holger: "Vug, o Vove", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 17. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann04tom-shoot-workid54442/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Fløjten.

Saa gik de i Dans langs den lysnede Sti,
Hvor Kilderne risle og Kæret staar stille;
Fuglene var dem saa kære, fordi
De vidste saa sødt at spille.

Gigen.

Han gav hende Haanden; hun loved, han svor;
Det sused i Skoven, den tog deres Ord.

Fløjten.

Men Fuglene lo, da det Løfte lød;
De vidste maaske, hvad et Løfte betød.

Alle.

Tiden driver med Tiden Gæk.
Hvor er den Duft, som fødtes?
Vi saa', hvor Blomsterne ødtes,
Sommeren sved dem væk.
Det buldred' i Skoven, vi saa' os om:
Stormen var kommen og Skoven stod tom.
Ikke et Blad paa en eneste Gren,
Ikke en Fugl,
Ikke en.

Vug, o Vove.

Vug, o Vove, med varsom Haand
Baaden, hvori vi glider,
Stryg den, Strømme, med kælen Haand
Over de buttede Sider;
Kunde jeg selv
Klappe den Glut,
Som sidder paa Toften og nynner,
Over Kindernes Hvælv
Blot en flygtig Minut,
Jeg arme, forelskede Synder:
O da skulde min Stemmes Klang
Vække al Vellyd, som slumrer i Skoven,
Smeltende hen i en Kærlighedssang
Med Nymfen, med Ekko paa Skrænten ved Strandkildevoven.